

[Bertel Dahlgaard.]

del indkasseres af private, er selvfølgelig intet mindre end vanvittigt. Jeg haaber, at den højtærede Minister kan bekræfte, at alle Kræfter vil blive sat ind ogsaa med Henblik paa denne Sag og tillige vil blive sat ind paa Værdistigningsafgiftens Færdigbehandling i indeværende Aar. Det er ogsaa et rimeligt Hensyn til Grundspekulanterne selv, at de faar Meddelelse om, hvad man kan vente. Jeg vil ogsaa være taknemmelig, dersom den højtærede Bygge- og Boligminister, som er til Stede her, kunde bekræfte, at det nævnte Samarbejde mellem de 3 Ministerier paa det Omraade, jeg her har nævnt, vil blive sat i Gang.

Steffen Jensen: Det fremgaar af Bemærkningerne til Lovforslaget, at det er over 40 Aar siden dette høje Ting første Gang beskæftigede sig med Tanken om en Banelinie langs Køge Bugt fra København til Køge. Man naaede paa det Tidspunkt saa langt, at man fik vedtaget en Lov om Ekspropriation af Arealerne. Der er faktisk Grund til at beundre det Fremsyn, som paa det Tidspunkt har hersket her paa Rigsdagen, men derfor maa det saa meget mere beklages, at det i Forbindelse med det forelagte Lovforslag ser ud til, at det i Dag fra forskellige Sider skorter en hel Del paa Evne til at se blot nogle Aar frem i Tiden. Det var altsaa ikke Rigsdagens Skyld, at Loven ikke traadte i Kraft allerede for 40 Aar siden, men derimod Amtskommunernes, som undlod at give Tilsagn om at yde det i Loven fastsatte Beløb paa 100 000 Kr. pr. Banemil til Anlægsudgifterne. Det kan i Dag beklages, at Amtskommunerne ikke var i Besiddelse af den nødvendige Forudseenhed, men paa den anden Side var det vel kun faa, der kunde forudse den Udvikling, som vi har været Vidne til i de senere Aar, og som i Dag stiller og de nærmeste Aar for Alvor vil stille Krav om en elektrisk Baneforbindelse paa denne Strækning. Amtskommunernes manglende Interesse har vel ogsaa været forarsaget af, at den paatænkte Bane paa daværende Tidspunkt i høj Grad var tænkt som et Led i en Fjerntrafiklinie.

Naar jeg sagde før, at det i Dag fra forskellige Sider skorter paa Fremsyn, tænker jeg paa den Passus i Lovforslaget, som siger: „til et Sted i Nærheden af Solrød

Strand“. I Rigsdagssamlingen 1906—07 gik man ind for at føre Banen helt til Køge, og den i Rigsdagssamlingen 1916—17 nedsatte Kommission, som afgav Betænkning den 13. December 1920, var ogsaa af den Opfattelse, at dette burde ske.

Jeg er klar over, at man i Dag vil henvise til, at den midtsjællandske Jernbane, Ringsted—Næstved-Banen, for længst er udbygget og danner et naturligt Led i Fjerntrafikken, og at det dermed skulde være uden væsentlig Betydning af føre en S-Bane helt til Køge. Nu har vi denne Fjerntrafiklinie, og selv om mange i Dag sikkert er af den Opfattelse, at Linien i Virkeligheden burde have været ført ad den Strækning, som Rigsdagen ønskede og lovgav om i 1906—07, maa vi vel fortsat bevare den bestaaende Linie som en Fjerntrafiklinie. Men derfor er der alligevel Grund til at undres over, at man nu stiller med et Forslag om Ekspropriation af Arealer m. v. til et Sted ca. 5—6 km Nord for Køge.

I Modsetning til i 1906 ser det ud til, at Kommunerne er stærkt interesserede. Af Bemærkningerne til Lovforslaget fremgaar det, at Glostrup, Brøndbyerne, Vallensbæk og Thorslunde—Ishøj samt „nogle Kommuner Syd for Amtsgrensen“ har tiltraadt denne Linieføring. Det kunde interessere mig at faa Oplysning om, hvor langt sydpaa man har ført Forhandlinger med Kommunerne. Saa vidt jeg har kunnet faa oplyst, har Køge By med sine godt 10 000 Indbyggere ikke været spurgt, og jeg vil dog tro, at Interessen for en S-Bane ikke er mindst i denne By.

Hvad angaar den økonomiske Side af Sagen, vil jeg ogsaa mene, det er forsvarligt at føre Banen helt til Køge; ja, jeg vil tillade mig at betegne det som daarlig Økonomi, saafremt man ikke gør det. Det er naturligvis først og fremmest i Sommermaanederne, der er Behov for en elektrisk Bane, og paa nuværende Tidspunkt gælder det især Strækningen nærmest København. Det er vel ogsaa i høj Grad paa denne Strækning, at den kraftige Stigning i Antallet af rejsende har fundet Sted. Hvor stor Stigningen har været paa Strækningen fra København og helt til Køge og omvendt, foreligger der ingen specificeret Opgørelse over, men jeg har ved Selvsyn haft Lejlighed til at konstatere den voldsomme Stigning, der ogsaa her har fundet Sted.